Waarde en standpunt van patiënt en arts bij het meegeven van een uitgesteld antibioticum-voorschrift bij een acute NKO-infectie en/of bovenste luchtweginfectie

Haio: COIGNE Daphné , U.G.
Promotor: DE SUTTER An , U.G.
Praktijkopleider: Daneels Piet

Context: Het uitgesteld AB-voorschrift wordt in onze praktijken frequent toegepast. We hadden weinig notie over het aandeel patiënten dat het antibioticum weldegelijk ging oppikken.

Onderzoeksvraag: In deze thesis wordt een antwoord gezocht om enkele relevante vragen. Eerst gaan we na bij welk profiel van consulterende patiënt we onmiddellijk antibiotica starten, bij wie we geen antibiotica starten en bij wie we een uitgesteld AB-voorschrift meegeven. Daarnaast gaan we in deze laatste groep na welk percentage het antibioticum effectief zal gebruiken en of de bekomen resultaten vergelijkbaar zijn met wat in de literatuur gevonden werd.

Methode: Het betreft een prospectief observationeel onderzoek. De meerderheid van de patiënten die bij ons kwam consulteren met klachten van de bovenste luchtwegen (van september tot december) werden in de studie opgenomen. Aan de patiënten, bij wie we een uitgesteld AB-voorschrift meegaven, werd gevraagd een enqu?te in te vullen. In deze enqu?te werd onder andere gepeild naar het gebruik van het antibioticum en hun verwachtingen.

Resultaten: In totaal werden 205 patiënten in de studie opgenomen. Van deze 205 patiënten kregen 43 patiënten onmiddellijk een antibioticum, 100 patiënten een symptomatische behandeling en 62 patiënten een uitgesteld AB-voorschrift. We kregen 34 enqu?tes terug. 35% ging uiteindelijk het antibioticum halen. Een subanalyse toont aan dat dit percentage hoger is naarmate de leeftijd stijgt en bij de diagnose van bronchitis.

Conclusie: Het uitgesteld voorschrift kan veilig worden toegepast, vooral bij de jongere populatie (<50 jaar) en bij de diagnose van rhinosinusitis en keelonsteking/angina. Patiënten en artsen vinden dit een aanvaardbare manier van praktijkvoeren.